

Indenrigs- og sundhedsministeren

Willy Larsen
Skørpingevej 21
4673 Rødvig Stevns

København, den 12-02-2007
Internationalt kt. j.nr.: 2007-16112-82

Kære Willy Larsen

Tak for din henvendelse af 2. januar 2007, hvori du blandt andet refererer til den behandling, du modtog i forbindelse med fjernelse af galdesten. Endvidere skriver du, at du har anmeldt fejlbehandlingen til blandt andet Patientforsikringen og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, at disse instanser har delt hele sagen op i 10 mindre sager, og at disse sager efterfølgende er blevet afvist.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at ministeriet ikke har mulighed for at tage stilling til det konkrete behandlingsforløb eller til de konkrete klagesager, idet både Patientforsikringen og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn er uafhængige organer. Afgørelser fra Patientforsikringen kan indbringes for Patientskadeankenævnet henholdsvis Lægemedelskadeankenævnet afhængig af, om disse vedrører patientforsikrings- eller lægemiddelskadeerstatningsordningen (nu lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet). Lægemedelskadeankenævnets, Patientskadeankenævnets og Patientklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Alle forvaltningsretlige afgørelser, herunder afgørelserne fra Lægemedelskadeankenævnet, Patientskadeankenævnet og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, kan indbringes for domstolene. Klager over Patientklagenævnets sagsbehandling kan indbringes for Folketingets Ombudsmand, Gammeltorv 22, 1457 København K.

For så vidt angår Patientforsikringens virksomhed kan jeg oplyse, at Patientforsikringen har til opgave at tage stilling til, om der skal ydes erstatning for skader, som bl.a. påføres i forbindelse med sygehusbehandling. Der ydes bl.a. erstatning, hvis det må antages, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes ved undersøgelse, behandling eller lignende, og hvis skaden derved med overvejende sandsynlighed ville være undgået.

Det blotte forhold, at der opstår skade i forbindelse med et behandlingsforløb, er altså ikke tilstrækkeligt til at antage, at skaden er erstatningsbegrundende.

Patientforsikringen har oplyst mig om, at forsikringen har behandlet og truffet afgørelse i tre sager vedrørende den behandling, du har modtaget fra 1995 og fremefter på henholdsvis Fakse Sygehus og på Køge Sygehus, samt vedrørende den medicinske be-

handling, du har modtaget derudover. To afgørelser har du efterfølgende påklaget til Patientskadeankenævnet, der efter det oplyste har truffet afgørelse i den ene sag, og én afgørelse har du påklaget til Lægemiddelskadeankenævnet, der efter det oplyste har truffet afgørelse i sagen.

For så vidt angår Sundhedsvæsenets Patientklagenævns virksomhed kan jeg oplyse, at nævnet tager stilling til, om der er grundlag for at kritisere den faglige behandling, som er udøvet af de sundhedspersoner, der klages over.

Patientklagenævnet har oplyst mig om, at de har truffet afgørelse i to af de tre sager som du har indbragt for nævnet.

Jeg har forståelse for, at man nogle gange på baggrund af et hændelsesforløb efterfølgende kan sætte spørgsmålstejn ved, hvorfor forløbet ikke blev ændret eller en diagnose ikke blev stillet på et tidligere tidspunkt. Imidlertid er det som anført ovenfor Patientklagenævnets opgave at behandle klager over sundhedspersoners faglige virksomhed og i den forbindelse vurdere, hvorvidt sundhedspersonen har udvist den fornødne omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin gerning, og tage stilling til, om der er grundlag for at fremsætte kritik over for den pågældende sundhedsperson.

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at det for såvel Lægemiddelskadeankenævnet, Patientskadeankenævnet og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn gælder, at såfremt der sker væsentlig ændring af patientens helbredstilstand, er der mulighed for at få revurderet sin sag.

For så vidt angår de konkrete spørgsmål i dit brev af 2. januar 2007 kan jeg oplyse, at Patientforsikringen og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn behandler sager efter hver deres fagligt afgrænsede område og efter hver sit regelsæt. Da et behandlingsforløb sjældent kan afgrænses til kun et fagligt område, kan der være situationer, hvor dele af det samme behandlingsforløb skal behandles ved forskellige administrative organer, eller hvor samme behandlingsforløb skal vurderes efter flere end et regelsæt og dermed ved flere forskellige administrative organer. Ved en sådan afgrænsning af myndighedernes faglige område sikres borgerne en ensartet og kompetent sagsbehandling, og den enkelte myndighed opnår en stor ekspertise på det pågældende område. Jeg har forståelse for, at en sådan faglig afgrænsning kan fremstå som en opdeling af et samlet forløb, og at en sådan opdeling kan synes forvirrende for borgerne. Hensynet til borgerne i form af kvalitet i sagsbehandlingen, ensartet praksis, og stor ekspertise på de enkelte områder gør det imidlertid nødvendigt at fastholde den gældende opgavefordeling.

Vedrørende Patientklagenævnets klagefrister kan jeg oplyse, at det følger af § 22 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (nu § 5 i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet), at klager til Patientklagenævnet skal være indgivet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over, dog senest 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted. Det følger af stk. 2, at de ovenstående klage- og forældelsesfrister ikke finder anvendelse på sager, som Sundhedsstyrelsen indbringer for Patientklagenævnet.

Kun hvis særlige grunde taler derfor, kan Patientklagenævnet se bort fra overskridelse af den 2-årige klagefrist og i stedet anvende den absolutte forældelsesfrist på 5 år.

Sådanne grunde kan være tilfælde, hvor klager først 3 eller 4 år efter en behandling bliver klar over, at der muligvis var tale om fejlbehandling, eksempelvis fordi komplikationer eller bivirkninger først er opstået eller diagnosticeret længe efter behandlingen. I situationer, hvor klager er klar over, at der er sket en mulig fejlbehandling, og hvor klager i øvrigt er habil, ses der almindeligvis ikke bort fra forældelsesfristen på 2 år.

For så vidt angår Arbejdsskadestyrelsen må jeg henvise dig til at rette henvendelse til beskæftigelsesministeren.

Jeg kan oplyse, at dette brev efter specifik anmodning fra Folketingets Sundhedsudvalg bliver fremsendt i kopi til udvalget.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen